

ทะลุกรอบ

ป๊อปปี้ ชุ่มใจ

ตุ่นปากเปิดสีฟ้า

กระรอกบินสีชมพู และหนูสีรุ้ง (2)

มันคือการกระแทกหน้านักวิทยาศาสตร์ออสเตรเลียแบบเบาๆ เมื่อ นักวิจัยจากสหรัฐอเมริกาคนหนึ่งที่ชื่อว่าตุ่นปากเปิดที่เป็นสัตว์ประจําถิ่นของออสเตรเลียเห็นเรื่องแสงได้ภายใต้แสงยูวี แคมมูออกเปเปอร์เปิดตัวออกมาจนเป็นข่าวครึกโครมไปทั่วอีกด้วย

ข่าวที่ว่าตุ่นปากเปิดเรืองแสงออกมาเป็นสีฟ้าครามอมเขียวสดใสโดดเด่นเห็นได้แต่ไกล นั้นกลายเป็นเรื่องที่พาดหัวข่าวในสื่อหลายแขนง แม้แต่สื่อใหญ่อย่างหนังสือพิมพ์ New York Times ก็ยังเอาไปลง คำตอบที่ว่าทำไม ตุ่นปากเปิดถึงได้เรืองแสงนั้นยังไม่รู้ แต่ที่รู้ๆ คือข่าวนี้ทำให้นักวิจัยจากแดนตุ่นปากเปิดเริ่มอยู่ไม่เป็นสุข

“หมายความว่าในหลายปีที่ผ่านมา เราเสียเวลาไปเปล่าๆ ปลื้ๆ กับแสงไฟสปอตไลท์ ในขณะที่เราควรจะใช้ยูวีซีเอ็ม?” ซาราห์ มังก์ส์ (Sarah Munks) ผู้เชี่ยวชาญตุ่นปากเปิดจากมหาวิทยาลัยแทสมาเนีย (The University of Tasmania) กล่าว “บอกตรงๆ เลยนะ ตัวอย่างตุ่นปากเปิดแค่สามตัวที่เก็บอยู่ในลินซิงก์ในแถบซีกโลกเหนือมานับสิบๆ ปีก็ไม่น่าจะเพียงพอที่จะยืนยันได้ว่าข่าวนั้นเป็นเรื่องแสงนั้นเป็นอสังคณของตุ่นปากเปิดจริงๆ” เธอยังไม่อยากจะปักใจเชื่อ

ซึ่งก็พอเข้าใจได้เพราะแม้แต่ในดินแดนดาวนอร์นอร์นที่เป็นต้นกำเนิดของนอร์น ก็ยังไม่มีใครเคยเห็นนอร์นนั้นเรืองแสง

และนั่นทำให้เคนนี่ ทราวูลลอน (Kenny Travouillon) นักบรรพชีวินวิทยาและภัณฑารักษ์จากพิพิธภัณฑ์ออสเตรเลียตะวันตก (Western Australia Museum) เริ่มสนใจเอาแสงไฟยูวีไปส่องซากสารพัดสัตว์ที่เก็บเอาไว้ในพิพิธภัณฑ์ที่เขาทำงานอยู่

และนั่นนอร์นที่สุด ตัวแรกที่เขาจัดก่อนเลย ก็คือ “ตุ่นปากเปิด”

ท่ถูกดับลง บรรยากาศในห้องมืดสลัว แสงไฟสีม่วงเข้มจากไฟฉายอันน้อยส่งกระทบร่างน้อยที่นอนนิ่งไม่ดิ้นไหวอยู่บนโต๊ะ และทันทีที่แสงยูวีกราดไปโดน ร่างของนอร์นก็เรืองแสงตอบกลับทันที เป็นสีฟ้าครามสดใส

“ทันทีที่เรากราดแสงส่องลงไป ร่างนั้นก็เรืองแสงขึ้นมาทันที นี่คือการยืนยันชัดเจนว่าตุ่นปากเปิดเรืองแสงจริงๆ ภายใต้แสงยูวี”

เคนนี่เริ่มกราดแสงยูวีไปทั่วและพบอีกว่ายังมีสัตว์อีกมากมายหลายชนิดที่เรืองแสงภายใต้แสงยูวี ทั้งวอมแบต เอคิไดนา และกระต่ายอีสเตอร์เวอร์ซันนอสส์ ที่เรียกว่า “บิลบี้” อีกด้วย (บิลบี้เป็นสัตว์ประจำถิ่นใกล้สูญพันธุ์ของออสเตรเลีย ตัวคล้ายจิงโจ้ แต่มีหน้าตาคล้ายหนูผสมกระต่าย มีกระเป๋าหน้าท้อง)

ด้วยความตื่นเต้น เคนนี่โพสต์รูปของสัตว์พวกนี้ยามเรืองแสงในทวีตเตอร์ของเขา และทันทีที่ภาพขึ้นออนไลน์ เขาก็ได้รับการติดต่อจากนักวิจัยอีกทีมาจากมหาวิทยาลัยเคอร์ติน (Curtin University) ทีมของพวกเขามีแผนที่จะลุยวิจัยสัตว์พื้นถิ่นของออสเตรเลีย เพื่อหาแบบแผนของการเรืองแสงและบทบาทของแสงที่เรืองออกมาต่อการดำรงอยู่ของพวกมัน

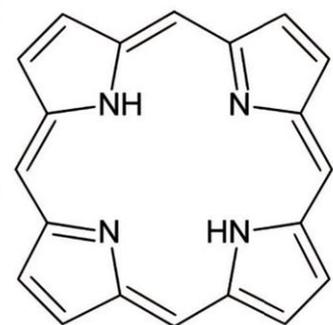
“ต้องเป็นงานเพี้ยนๆ และน่าสนใจแบบนี้แหละที่จะทำให้ผู้คนหันมาให้ความสนใจ” เคนนี่กล่าว

สารเรืองแสงของสัตว์มีกระเป๋าหน้าท้องพวกนี้เคลือบอยู่บนขนของพวกมัน น่าจะเป็นสารเคมีโมเลกุลเล็กเช่นเดียวกับพอร์ไฟริน (porphyrin) ที่พบในกระต่ายสปริงแฮร์รี่

ซึ่งแตกต่างอย่างสิ้นเชิงเมื่อเทียบกับโปรตีนเรืองแสงอันโด่งดังที่ได้มาจากแมงกะพรุนที่เรียกกันติดปากว่า “โปรตีนฟลูออเรสเซนต์สีเขียว (Green Fluorescent Protein) หรือจีเอฟพี (GFP)” ที่ถูกนำ

มาปรับแต่งเพื่อประยุกต์ใช้ติดตามการทำงานของโปรตีนและเอนไซม์ต่างๆ ภายในเซลล์ที่ทำให้เราสามารถเข้าใจการกระจายตัวของโปรตีนภายในเซลล์และพลวัตของกระบวนการต่างๆ ทางชีววิทยาได้อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

โปรตีนจีเอฟพีนี่เองที่เป็นโปรตีนที่อยู่เบื้องหลังกระต่ายเรืองแสงอัลบา (Alba) งานศิลปะเลื่องชื่อสุดตระมาท ของ เอ็ดวาร์โด แคค (Edouardo Kac) ที่เป็นทั้งโจษขานกันจนถึงปัจจุบัน (สนใจติดตามเรื่องกระต่ายอัลบาสามารถอ่านได้ในมติชนสุดสัปดาห์ฉบับ

ภาพโครงสร้างของสารพอร์ไฟริน สารเรืองแสงในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (credit : Wikipedia)

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 481

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 8 - พุธสัปดาห์ 14 กันยายน 2566

ปีที่: 43

ฉบับที่: 2247

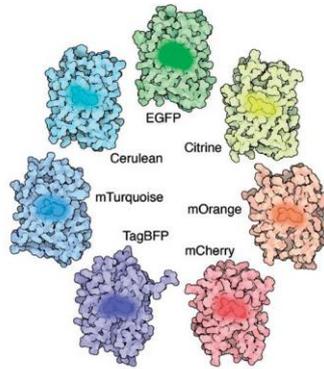
หน้า: 54(เต็มหน้า)

Col.Inch: 100.12 Ad Value: 48,157.72

PRValue (x3): 144,473.16

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: ทะลุกรอบ: ดุนปากเปิดสีฟ้ากระบอกบินสีชมพู และหนูสีรุ้ง (2)

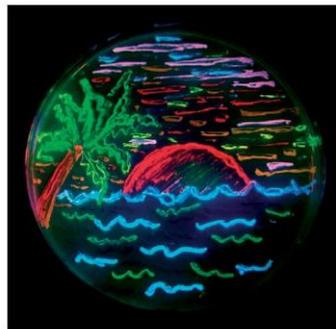
วันที่ 25 สิงหาคม 2566) และด้วยความที่จีเอฟพีเป็นโปรตีน โครงสร้างและคุณสมบัติของจีเอฟพีจึงถูกกำหนดด้วยลำดับดีเอ็นเอในยีนของมัน ที่น่าสนใจก็คือ การกลายพันธุ์ของยีนจีเอฟพีจะทำให้คุณสมบัติของโปรตีนนั้นเปลี่ยนไป

ในปี 1995 โรเจอร์ เซียน (Roger Tsien) นักพันธุวิศวกรรมจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซานดิเอโก (the University of California San Diego) ได้ค้นพบว่าการกลายพันธุ์ที่ตำแหน่ง S65T (เปลี่ยนจากกรดอะมิโนเซอร์ีนที่ตำแหน่ง 65 ในโปรตีนจีเอฟพีไปเป็นกรดอะมิโนเทรีออีน) จะทำให้โปรตีนจีเอฟพีที่กลายพันธุ์เสถียรและเปล่งแสงออกมาได้แรงกว่าจีเอฟพีที่ดั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งยังเปลี่ยนคุณสมบัติในการรับพลังงานแสงของจีเอฟพีไปอีกด้วย

นี่คือจุดเริ่มต้นของการเปิดศักราชใหม่ในการพัฒนาโปรตีนฟลูออเรสเซนต์ที่หลากหลายที่เป็นลูกๆ ของจีเอฟพีที่ขึ้นมา

ทั้งจากที่รู้จักในการสร้างโปรตีน S65T ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1990s ทีมของโรเจอร์ก็ทุ่มเททุกสรรพกำลังเพื่อสร้างจีเอฟพีที่กลายพันธุ์ที่มีคุณสมบัติที่น่าสนใจขึ้นมา ช่วงนั้นถือได้ว่าเป็นยุคทองของวงการโปรตีนฟลูออเรสเซนต์เพราะเล็บของโรเจอร์ได้เปิดตัวจีเอฟพีสายพันธุ์ที่เปลี่ยนสีออกมามากมาย ทั้งที่เรืองแสงสีเหลือง (yellow uorescent protein, YFP) เรืองแสงสีฟ้า (cyan uorescent protein, CFP) และเรืองสีน้ำเงิน (blue uorescent protein, BFP) ได้หมด ติดอยู่ตัวเดียวคือสีแดง กลายพันธุ์แบบไหน ลองมาทบทวนศาสตร์แต่ไม่ว่าจะอย่างไร จีเอฟพีก็ไม่ยอมกลายพันธุ์ไปเรืองแสงสีแดงเสียที

โปรตีนจีเอฟพีเป็นสายโซ่ของกรดอะมิโนที่มีขนาดพอเหมาะรูปร่างเหมือนถัง อนุพันธ์จีเอฟพีที่เรืองแสงสีต่างๆ ได้ถูกสร้างขึ้นมามากมายในปัจจุบัน (Credit: David Goodsell)

ภาพอาทิตย์อัสดงในแคลิฟอร์เนีย งานศิลปะในงานเลี้ยงเชื้อจากเล็บของโรเจอร์ เซียน ที่แสดงให้เห็นความงดงามของแบคทีเรียแปลงพันธุ์ที่ผลิตโปรตีนจีเอฟพีสายพันธุ์ที่กลายหลากหลายสี (ภาพจากเลคเชอร์งานรับรางวัลโนเบลของโรเจอร์ เซียนและ Wikipedia)

แม้ว่าเล็บของโรเจอร์จะเน้นการหาเทคนิคในการวิศวกรรมโปรตีนฟลูออเรสเซนต์โดยการออกแบบการกลายพันธุ์แบบใหม่ๆ แต่ท้ายที่สุด พอหลังชนฝา ท้ายังไงก็ไม่สำเร็จ เขาก็เปิดความเป็นไปได้ทุกช่องทาง เพื่อค้นหาจีเอฟพีสายพันธุ์ที่เปลี่ยนสีได้ ที่วิจัยอีกกลุ่มเริ่มหันไปสำรวจหาสัตว์ทะเลตัวอื่นที่น่าจะเป็นแหล่งโปรตีนเรืองแสงชนิดใหม่

และในที่สุด ในช่วงต้นทศวรรษที่ 2000s ทีมของเขาก็ค้นพบและสามารถโคลนเอายีนสร้างโปรตีนฟลูออเรสเซนต์สีแดงออกมาได้สำเร็จจากปะการังเห็ด (Discosoma coral)

โปรตีนตัวนี้ถูกตั้งชื่อว่า DsRed

ในช่วงแรกที่จีเอฟพีถูกค้นพบใหม่ๆ นักวิจัยก็สามารถเอาจีเอฟพีไปเชื่อมต่อกับโปรตีนที่สนใจ ทำให้สามารถติดตามและการกระจายตัวและการทำงานของโปรตีนเหล่านั้นได้ภายในเซลล์แบบเรียลไทม์ ช่วยให้นักวิจัยสามารถเข้าใจกระบวนการทางชีวเคมีที่เกิดขึ้นภายในเซลล์ได้อย่างดี

ซึ่งคนแรกๆ ที่บุกเบิกโอเคเดียวเอาจีเอฟพีมาใช้ติดตามชะตาของโปรตีนเป้าหมายนี้ ก็คือ มาร์ติน ชาลฟี (Martin Chale) นักประสาทวิทยาชื่อดังจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University)

มี เรื่องแอบเมากันในวงการว่าที่จริงแล้ว คนที่เริ่มต้นคิดเอาจีเอฟพีที่เมฆะเชื่อมกับโปรตีน เพื่อใช้ในการติดตามการเคลื่อนที่ของโปรตีนเป้าหมายภายในเซลล์นั้นไม่ใช่มาร์ติน แต่เป็นนักชีววิทยาคณะหนึ่งที่โคลัมเบีย “ตุลลี เฮเซลริก (Tulle Hazelrigg)” ซึ่งนอกจากจะเป็นเพื่อนร่วมงานที่มหาวิทยาลัยเดียวกันกับมาร์ตินแล้ว ยังเป็นครีกรายของเขาด้วย

และเพื่ออ้างอิงถึงผลการทดลองของเธอในเปเปอร์ของเขา มาร์ตินต้องทำข้อตกลงกับภรรยาว่าจะเป็นคนชงกาแฟ ทำกับข้าว และเอาขยะไปทิ้งเป็นเวลาหนึ่งเดือน ถือเป็นแลกเปลี่ยน

ซึ่งถ้ามองผลที่ได้ ก็ต้องบอกว่าคุ้มแสนคุ้ม เพราะเปเปอร์ Green uorescent protein as a marker for gene expression ของเขาที่ตีพิมพ์ในวารสาร Science ถือเป็นหนึ่งในงานวิจัยที่พลิกโฉมหน้าวงการอณูและเซลล์ชีววิทยาไปแบบกู่ไม่กลับ และสร้างชื่อเสียงให้กับเขาอย่างมาก

จนกระทั่งในปี 2008 มาร์ตินก็ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับรางวัลโนเบลพร้อมกับโรเจอร์และ ผู้ค้นพบโปรตีนจีเอฟพี โอซามุ ชิโมมูระ (Osamu Shimomura)

เป็นอีกหนึ่งธุรกิจครอบครัวที่ควารางวัลโนเบลไปครองได้สำเร็จ

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 481

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 8 - พุธที่ 14 กันยายน 2566

ปีที่: 43

ฉบับที่: 2247

หน้า: 54(เต็มหน้า)

Col.Inch: 100.12 Ad Value: 48,157.72

PRValue (x3): 144,473.16

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: ทะลุกรอบ: ตุ่นปากเบ็ดสีฟ้ากระรอกบินสีชมพู และหนูสีรุ้ง (2)

66 ต่อกันตามจริง คนที่วินวินที่สุดน่าจะเป็นตุลลี่ เพราะนอกจาก
จะไม่ต้องทำงานบ้านไปเดือนหนึ่งแล้ว ยังได้ชื่อว่าเป็นศรีภรรยา
ผู้แสนดี ผู้ซัพพอร์ตสามีจนได้รางวัลโนเบล

งานของมาร์ตินแค่ติดตามโปรตีนที่สนใจด้วยการเอาจีเอฟพีไปเชื่อม
ติดไว้ ทำให้เห็นโปรตีนเป้าหมายเรืองแสงสีเขียว (ของจีเอฟพี) ในทุกที่
ที่มันเคลื่อนที่ไปภายในเซลล์ แค่นั้นก็เป็นคุณูปการครั้งใหญ่ในวงการ
ชีววิทยาและชีวเคมีแล้ว

พอมีจีเอฟพีสายพันธุ์กลายเป็นเรืองแสงสีฟ้าและน้ำเงินที่เรียกว่าซีเอฟ
พีและบีเอฟพีมาอีก คราวนี้ยิ่งน่าสนุก กลายเป็นติดได้สองสีในคราว
เดียว ใช้ตามเป้าหมายได้เพิ่มเป็นที่ละสองตัว ครั้นพอมีสีแดงของ
DsRed มกเสริมทัพอีก คราวนี้ เรียกว่าได้ครบทุกสี ทุกสเปกตรัม
ทำให้ติดตามได้มากถึงสามสี แต่มันไม่ใช่แค่นั้น

**แท้จริงแล้ว ความสนุกเพิ่งจะเริ่ม...คราวหน้า เรา
มาดูการออกแบบที่แสนแยบยลเพื่อสร้างหนูสีรุ้งฝีมือ
มนุษย์กันครับ ●**